

Panium – Nummer ett

Kapitel elva

Jeff Pippenger

2025-02-25

Under en tid har vi riktat vår uppmärksamhet mot den dolda historien i Daniel 11:40, och under de senaste veckorna har Herren riktat vår uppmärksamhet mot vers 27:

Och båda dessa kungars hjärtan skall vara inriktade på att göra ont, och vid samma bord skall de tala lögn; men det skall inte ha framgång, ty änden kommer först vid den fastställda tiden.
Daniel 11:27.

Inledningsvis var jag osäker på detaljerna – när, var och vilka som satt vid det bordet och talade lögn till varandra – men dessa frågor är nu under prövning. Under de senaste sabbaterna gjorde jag några misstag medan jag arbetade mig igenom dessa rader. Ändå började de allianser som framställs i verserna 13–15, symboliserade av Caesarea Filippi, att veckla ut sig genom vad jag tror var försynens ledning. Även om vissa delar fortfarande kräver förfining, tror jag att Herren har lyft sin hand från dessa verser för att uppenbara deras mening.

Denna förståelse kristalliserades omedelbart efter förra sabbatens Zoom-möte. En vecka tidigare hade jag fångats av det intrikata samspelet mellan olika historiska skeenden i verserna 10–15. Jag skrev och skickade ett textmeddelande till några personer där jag skisserade mina tankar och bad om att få dela dem på fredagskvällen. Jag försökte ordna frågorna i dessa verser, övertygad om att där fanns något djupt betydelsefullt. Det gör det, men det var inte det som jag först lade fram. Trots mina trevanden under den gångna en och en halv veckan medan jag brottades med detta avsnitt, känner jag igen en välbekant försyn. Herren höll på att bryta sigillet från en särskild, livsviktig sanning. När det mänskliga inslaget väl är fullt blottlagt och lagt åt sidan, visar sig sanningen—öppnad av Lejonet av Juda stam—vara ännu djupare än jag hade förstått.

Vers fem till nio

Putin, såsom kungen i söder, återspeglar Ptolemaios, som kommer att segra i kriget i Ukraina och därigenom uppfylla vers 11. Historiskt uppfyllde Ptolemaios IV Filopators seger i slaget vid Rafia denna vers och förebådade Putins nära förestående framgång. Verserna 5–9 skildrar en historia som i minutiös detalj förebådar påvedömet 1 260-åriga välde (538–1798). Dessa detaljer har utforskats upprepade gånger tidigare, så här kommer jag att framhäva ett profetiskt vägmärke som uppfylldes i verserna 5–9 och som återljuder i perioden 538 till 1798.

Denna period började med ett fördrag mellan det sydliga ptolemeiska riket och det nordliga seleukidiska riket, beseglat när den sydlige kungen gav sin dotter till äkta åt den nordlige kungen. Denna förening inledde en sjuårsperiod som slutade när den sydlige kungen invaderade norden, förde den nordlige kungen som fånge till Egypten, och den tillfångatagne kungen senare dog efter att ha fallit av en häst.

Ett brutet förbund

Invasionen härrörde från ett brutet fördrag. Sedan sjuårsperioden hade börjat, avsatte den nordlige kungen sin första hustru för att gifta sig med den sydlige prinsessan och därigenom säkra fördraget. Senare försköt han den sydlige hustrun och återinsatte sin ursprungliga drottning. Detta föranledde den första drottningen att låta avrätta den sydlige drottningen och hennes följe, vilket väckte den sydlige drottningens familjs vrede i Egypten.

Med profetisk urskillning kan sju år ses som två perioder om tre och ett halvt år, vilket illustreras av de tre och ett halvt åren före och efter korset, som tillsammans representerade den vecka under vilken Kristus bekräftade förbundet. De tre och ett halvt åren återfinns också i den sju tider långa förbannelse som verkställdes över Israels nordrike från 723 f.Kr. till 1798. Dessa sju tider är indelade i två perioder om ettusen tvåhundra sextio, med 538 som mittpunkt. Dessa exempel på att sju delas i två perioder om tre och ett halvt är inte slumpmässiga; de är avsiktliga.

I uppdelningen av veckan bekräftade Kristus förbundet; korset representerar mittpunkten, och därigenom identifierar det Kristus som personligen framlägger budskapet under tre och ett halvt år, följt av att Hans lärjungar framlägger budskapet under samma tidsperiod. I de sju tiderna över det norra riket delar 538 historien i en period då hedendomen trampade ned helgedomen och härskarorna, följt av att påvedömet trampade ned helgedomen och härskarorna under samma tidsperiod. I den profetiska symboliken representeras ”sju” av tre och ett halvt, vilket i sin tur representeras av fyrtiotvå månader, tre och en halv dag eller år, tvåhundra sextio, tjugofem tjugofem och en tid, tider och en halv tid. I sitt sammanhang är alla dessa tal utbytbara.

Fördraget mellan det ptolemeiska riket, styrt av ättlingarna till Ptolemaios I (en av Alexander den stores generaler), som behärskade Egypten, och det seleukidiska riket, styrt av ättlingarna till Seleukos I (en annan av Alexanders generaler), som behärskade stora delar av Mellanöstern, däribland Syrien, avslutade det andra syriska kriget år 253 f.Kr. Kriget hade börjat sju år tidigare, år 260 f.Kr. Sju år efter att fördraget hade ratificerats bröts det, år 246 f.Kr. Fjorton år, indelade i två sjuårsperioder. Den första hälften är krigsföring och den andra hälften är fred. De fjorton åren börjar med det andra syriska kriget och slutar med det tredje syriska kriget. Denna typ av symmetri i historien förstärks när man inser att historien framställs i verserna fem till nio i kapitel elva. Fördraget och dess brytande utgör fokus i verserna och i den historia som uppfyllde verserna.

Detta överensstämmer med det påvliga herraväldet från 538 till 1798. Mot slutet av den eran ingick Napoleon Bonaparte ett fördrag med Vatikanen. Med hänvisning till Vatikanens brott mot Tolentinfördraget från 1797 sände Napoleon 1798 general Berthier för att ta påven till fånga. Påven dog i Frankrike år 1799. Denna 1 260-årsperiod skildras i verserna 31–39.

Historien i verserna 5–9 motsvarar den i verserna 31–39 och ger därmed två vittnen inom Daniel 11. Båda linjerna delar identiska profetiska kännemärken och uppenbarar dynamiken mellan kungen i söder och kungen i norr. Varje period symboliseras av tre och ett halvt år och avslutas med att den sydlige kungen segrar, tillfångatar den nordlige kungen och för honom till det sydlige landet, där båda de nordliga kungarna dör. I båda fallen återvänder, såsom texten säger, den sydlige kungen med byte:

Och han skall också föra deras gudar, tillsammans med deras furstar och deras dyrbara kärl av silver och guld, som fångar till Egypten; och han skall bestå flera år längre än kungen i norr.
Daniel 11:8.

För Ptolemaios var detta en skatt som tidigare hade plundrats av kungen i norr; för Napoleon var det Vatikanens rikedomar som rövades och fördes till Frankrike. Dessa två vittneslinjer visar att kungen i norrs död symboliseras av att falla från en häst. I Uppenbarelseboken 17 representerar kvinnan som rider på vilddjuret den katolska kyrkan:

Så förde han mig i anden bort till öknen; och jag såg en kvinna sitta på ett scharlakansrött vilddjur, fullt av hädiska namn, med sju huvuden och tio horn. Uppenbarelseboken 17:3.

Djuret som hon rider på är Förenta nationerna. Uppenbarelseboken 17 beskriver hennes återupprättelse till makten efter det dödliga såret år 1798. Som det åttonde riket återupptar hon sitt herravälde, symboliserat genom att hon rider på djuret:

Och kvinnan som du såg är den stora staden, som härskar över jordens kungar.
Uppenbarelseboken 17:18.

Det dödliga såret år 1798 förebildades i verserna 5–9, när kungen i norr föll från en häst och dog. Dessa två rader i Daniel 11 löper parallellt med verserna 41–45. Söndagslagen i USA, markerad i vers 41, inleder påvedömetts sista ritt på vilddjuret—en period som återspeglas i dessa två rader. När Ellen White påpekar att ”mycket av den historia” som uppfyllts i Daniel 11 ”kommer att upprepas”, sammanfaller verserna 5–9 och 31–39 med verserna 41–45.

Endast vers fyrtio

Från vers 31 till 45 står endast vers 40 utanför den profetiska perioden om tre och en halv dag. Den representerar en unik historia inom den sista tredjedelen av Daniels 45 verser. I vers 16 utvecklas det hedniska kejserliga Roms historia genom fyra härskare—Pompejus, Julius Caesar, Augustus Caesar och Tiberius Caesar. Augustus seger i slaget vid Actium år 31 f.Kr. inledde det kejserliga Roms 360-åriga välde och uppfyllde ”tiden” i vers 24:

Han skall träda in i landet under fredliga former, ja, in i provinsens rikaste trakter; och han skall göra vad hans fäder inte har gjort, ej heller hans fäders fäder; han skall fördela rov, byte och rikedomar bland dem; ja, mot fästena skall han smida sina planer, men endast för en tid.
Daniel 11:24.

Efter Actium gjorde Rom Egypten till en provins år 30 f.Kr. Tre hundra sextio år senare, år 330, flyttade Konstantin rikets huvudstad från Rom till Konstantinopel. Denna ”tid” motsvarar profetiskt de 1 260 åren av påvligt styre och de 7 åren i verserna 5–9.

Från vers 16 dominerar det hedniska kejserliga Rom fram till vers 30, vilket omfattar mackabéernas förbund med Rom och Kristi släktlinje. Likväl svarar verserna 16–30 mot verserna 31–39 och 41–45. Så framträder i de sista 30 verserna av Daniel 11 en sammanhängande profetisk linje—med undantag för vers 40, där ”ändens tid” markeras år 1798 och 1989.

Med mindre undantag i verserna 2 och 3—där den siste av åtta presidenter övergår till att utöva kontroll över Förenta nationernas tio kungar—överensstämmer de två första verserna med vers 40 och representerar söndagslagen samt övergången från det sjätte till det sjunde och åttonde riket. Verserna 3 och 4 överensstämmer med vers 45 och Daniel 12:1 och skildrar det grekiska rikets uppkomst och fall, parallellt med påvedömets upprättande och undergång i verserna 41 till Daniel 12:1. Både kvinnan och vilddjuret som hon rider på slutar utan hjälp, vilket ramar in början och slutet av Daniel 11 utanför historien i vers 40. Alexander den store symboliserar Förenta nationerna och begår otukt med skökan från Tyros (kungen i norr från och med vers 41), vilka båda är både vilddjuret och draken.

Vers nio och tio

Verserna 5–9 avslutas vid ändens tid år 1798, medan vers 10 markerar 1989. Således representerar tidsrymden mellan verserna 9 och 10 — från 1798 till 1989 — den uppenbarade delen av vers 40 och inleder dess dolda historia. För att förtydliga: nästan varje vers i Daniel 11 återspeglar påvedömets herravälde från 538 till 1798. Vers 40 omfattar tiden från 1798 till söndagslagen i USA. Verserna 6–9 är förebilder för den påvliga eran, medan vers 10 förebådar Sovjetunionens sammanbrott år 1989. Därför sträcker sig verserna 11–15 från 1989 till söndagslagen, så som detta framställs i verserna 16, 31 och 41.

Vers 40 är indelad i två delar. Den första, från 1798 till 1989, börjar och slutar med en ”ändens tid”. Den andra hälften börjar 1989, där den första hälften avslutas. Verserna 1 och 2 identifierar en följd av presidenter som börjar 1989 och överensstämmer med den andra delen av vers 40. Vers 11 markerar inledningen av Ukrainakriget år 2014, medan vers 12 framhäver de följder som den segerrike konungen i söder drar över sig själv. Vers 13 närmar sig sin uppfyllelse, men här noterar vi att vers 11 faller inom den andra delen av vers 40 — efter 1989 men före söndagslagen (vers 41).

Verserna 13–15 pekar på slaget vid Panium år 200 f.Kr., det år då det hedniska Rom började utöva inflytande över mänskliga angelägenheter, knutet till det slaget. Eftersom detta inträffade långt före Pompejus inträde i Jerusalem i vers 16, utgör det ett historiskt bevis som identifierar vers 41 som söndagslagen i USA.

Varje profetisk rad och dess historiska uppfyllelse i Daniel 11 ligger antingen inom historien i vers 40 (1798 till söndagslagen) eller från vers 41 till Daniel 12:1. Av de 45 verserna är verserna 1, 2, 7–15 och 40—sammanlagt tolv—tillämpliga på vers 40:s tidslinje, när de läggs rad på rad. Vers 40 delas i två avsnitt vid 1989. Verserna 1, 2 och 10–15 motsvarar dess andra hälft. Verserna 1 och 2 följer presidenternas linje i jorddjurets historia, medan verserna 10–15 skildrar tre ombudskrig som iscensatts av kungen i norr (den påvliga makten) från 1989 till söndagslagen. De tre ombudskrigen börjar med Förenta staterna, identifierat i vers 40 som ”vagnar, skepp och ryttare”.

Vi fortsätter i nästa artikel.